

hel Række af de Magistratsforretninger, som nu paahvile Borgmestrene — jeg hævder fremdeles, at de paahvile dem som Embedsmænd og ikke som Byraadsformænd. Ja, jeg er nu ikke sikker paa, at det ærede Medlem har Ret i, at det er et Ønske fra Byraadene; for det ærede Medlem har ikke spurgt, om Byraadene ønskede at beholde noget, og hvilket de da ønskede at beholde, men det ærede Medlem har som Indenrigsminister spurgt — jeg maa maaske citere Skrivelsens Ordlyd; der staar: „at man skal herved tjenstligst anmode Hr. Amtmanden om for de i Amtet værende Købstæders Vedkommende at ville indhente og hertil indsende en af Borgmesteren efter stedfunden Forhandling med Byraadet afgiven Erklæring med Hensyn til, hvilke Magistratsforretninger der saaledes vil kunne overgaa til den valgte Borgmester, hvad enten disse Forretninger hidtil have paahvilet vedkommende Magistratsperson alene eller som Medlem af de forskellige i Købstaden værende Kommissioner, Inspektioner m. v.”, og jeg sætter der en Streg under de Ord, at der er spurgt om, hvilke Magistratsforretninger der vil kunne overgaa til den valgte Borgmester. Et er at spørge om, hvilke Forretninger en valgt Borgmester antagelig kan udføre, og jeg maa ærlig tilstaa, at hvis jeg sad i en Købstadkommunes Bestyrelse og skulde svare paa et saadant Spørgsmaal, vilde jeg nødig være med til at sige: Der er ingen af de forskellige, i alt 14, tror jeg, forskellige Forretninger, der ere nævnte, som vil kunne overgaa til den valgte Borgmester. Ja selvfølgelig, heldigvis maa man jo dog gaa ud fra, at de, der blive valgte til Byraadsformænd, Borgmestrene, eller hvad man nu vil kalde dem, i al Almindelighed ville være i Stand til at udføre det store Tal af de Forretninger, som kaldes Magistratsforretninger. Men et er jo, at man spørger, om de ville kunne overtage dem, noget andet er, om Byraadene ønske, at Formanden som saadan skal udføre disse Forretninger. Og der er jeg tilbøjelig til at tro, at hvis man havde spurgt, hvorvidt der hos Byraadet var et Ønske om, at de skulde overtage flere eller færre eller maaske slet ingen af disse Forretninger, vilde mange Byraad have svaret: Vi have slet ingen Interesse i, at den af os valgte Formand f. Eks. skulde foretage borgerlig Ægteforening. Jeg ved ikke, hvilken Interesse der for Byraadet skulde være forbundet med, at den af dem valgte Formand skal foretage borgerlig Ægteforening for dem i Købstæderne, der maatte ønske at indgaa

borgerligt Ægteskab. Det maa jo vel erindres, at for Landets Vedkommende skulde alle, der skulde borgerlig vies, som vi pleje at kalde det, ind til Herredsfogeden, men jeg ved ikke, hvorfor saa Folk i Byerne ikke ogsaa skulde kunne indgaa borgerlig Ægteforening for den Embedsmand, Staten har i den paagældende By, og hvorfor det, som det ærede Medlem for Svendborg Amts 6te Valgkreds udtalte, skulde være en Ret, man fratog Byerne, naar Borgerne ikke kunne indgaa borgerlig Ægteforening overfor den af dem valgte Formand. Jeg synes ikke, der i saa Henseende kan tales om at fratage dem nogen Ret, og jeg gad vidst, om der indenfor Byraadene skulde være noget som helst Ønske om, at den af Byraadet valgte Formand skal have Ret og Pligt til at foretage borgerlig Ægteforening. Men det gælder jo i Virkeligheden om det store Tal af disse Magistratsforretninger, at i det Øjeblik vi lade dem blive hos den paagældende Embedsmand, Byfogeden, Politimesteren, Herredsfogeden, hvad vi nu kalde ham, og hvad han nu maatte være, saa bliver Forholdet jo nøjagtig ens for Landets Vedkommende og for Købstædernes Vedkommende. Hvis en Købmand ved en Stationsby har en saa stor Forretning, at han skal føre autoriserede Handelsbøger, skal han ind til Herredsfogeden og have Handelsbøgerne autoriserede. Ja, men hvorfor skulde der da være noget udemokratisk i, at det samme gælder for en Købmand i Købstaden? Jeg kan oprigtigt talt ikke se noget som helst, der berettiger det ærede Medlem for Svendborg Amts 6te Valgkreds til at sige, at den Slags som det, her er Tale om, skulde være et Vidnesbyrd om, at vi nu ligesom trækkes længere til Højre med Hensyn til Opfattelsen af det Spørgsmaal. Det har ikke det allerringeste hverken med Højre eller Venstre at gøre, og skulde det endelig sættes i Forbindelse med Højre eller Venstre, skulde jeg mene, at det mest demokratiske var, at Befolkningen var stillet ens, enten de saa bo indenfor eller udenfor Købstædernes Grænser. Det vilde de blive efter den Ordning, her foreslaas, men det vilde de ikke blive efter den Ordning, det ærede Medlem havde foreslaaet.

Det ærede Medlem, som jo altid er historisk, gik saa langt tilbage, at han fandt, at der i Tiden for Enevældens Indførelse havde været en Ret for Byerne til selv at lade udføre ved deres Borgmestrene en hel Del af de Forretninger, der nu kaldes Magistratsforretninger, og som senere ere gaaede over til de kongelige Embedsmænd.